

Russell H. Conwell

Hectare de diamante

Ediția a treia

Traducere din limba engleză
de Nicolae Pinteș

ap!
act și politon

Notă introductivă

Hectare de diamante a fost inițial o prelegere pe care Dr. Russell Conwell a ținut-o în peste 6000 de orașe, sate și metropole. Fiind unul dintre primele exemple de literatură care a consacrat curentul „noua gândire”, *Hectare de diamante* este citată adeseori de mentori spirituali. Zeci de mii de oameni au fost motivați și inspirați de această carte. Ideile, idealurile și entuziasmul lui Conwell ne învață că nu trebuie să căutăm oportunitățile, realizările sau bogăția în altă parte – resursele necesare obținerii tuturor lucrurilor pozitive sunt prezente în propria noastră comunitate. Toți suntem capabili de a produce bogăție, dacă facem tot ce ne stă în putință și, astfel, putem avea acces la propriile noastre „hectare de diamante”.

Aceasta este cea mai recentă și cea mai completă formă a prelegerii. Întâmplarea a făcut să fie ținută în Philadelphia, unde locuiește Dr. Conwell. Când acesta spune „chiar aici, în Philadelphia”, se referă la orașul, localitatea sau satul în care se află fiecare cititor al acestei cărți, așa cum ar fi făcut dacă ar fi

ținut prelegerea acolo, în loc s-o facă prin intermediul paginilor care urmează.

Nota autorului

Prieteni, această prelegere a fost ținută în următoarele împrejurări:

Vizitez un oraș sau o metropolă și încerc să ajung acolo suficient de devreme pentru a-i întâlni pe dirigintele de poștă, pe frizer, pe administratorul hotelului, pe directorul școlii și pe preoții unor biserici, iar după aceea intru în câteva fabrici și magazine, vorbesc cu oamenii, mă familiarizez cu situația locală a aceluia oraș sau a acelei metropole și cu trecutul lor, cu oportunitățile pe care le-au avut și cu lucrurile pe care n-au reușit să le realizeze – orice oraș are un lucru pe care n-a reușit să-l realizeze, iar apoi țin o prelegere și le vorbesc oamenilor despre subiectele ce privesc localitatea lor.

Ideea *Hectarelor de diamante* a fost mereu aceeași. Ideea este că, în țara noastră, fiecare om are ocazia de a se realiza mai mult decât o face în propriul său mediu, prin propriile sale abilități, cu energia sa și cu ajutorul prietenilor săi.

Russell H. Conwell

Hectare de diamante

Cu mulți ani în urmă, pe când coboram de-a lungul Tigrului și Eufratului împreună cu un grup de călători englezi, aveam drept călăuză un bătrân ghid arab pe care îl angajaserăm în Bagdad și am reflectat de multe ori la anumite asemănări dintre acel ghid și bărbierii noștri, în ceea ce privește modul de gândire. El credea că datoria sa nu era doar aceea de a ne călăuzi de-a lungul acelor râuri și de a se limita la a face doar ceea ce era plătit să facă, ci și să ne spună povești neobișnuite și bizare, străvechi și moderne, străine și familiare. Pe multe dintre acestea le-am uitat și mă bucur că am făcut-o, însă pe una dintre ele nu o voi uita niciodată.

Bătrâna călăuză îmi ducea cămila, ținând-o de căpăstru, de-a lungul țărmurilor acelor râuri străvechi și îmi spunea poveste după poveste, până m-am plictisit de povestirile sale și am încetat să mai as-

cult. Niciodată nu i-am purtat ranchiună acelu ghid pentru faptul că s-a înfuriat fiindcă eu nu l-am mai ascultat. Însă țin minte că și-a scos tichia de pe cap și a agitat-o în aer, descriind un fel de cerc, pentru a-mi atrage atenția. Îl vedeam cu coada ochiului, ho-tărât fiind să nu-l privesc direct în față, de teamă că o să-mi spună altă poveste. Dar, deși nu sunt femeie, l-am privit în cele din urmă și, imediat ce am făcut-o, a început altă poveste.

„Acum vă voi spune o poveste pe care o păstrez pentru prietenii mei deosebiți”, a zis. Când a pus accentul pe cuvintele „prietenii deosebiți”, am început să ascult și, de atunci, m-am bucurat mereu că am făcut-o. Mă simt recunoscător pentru faptul că 1674 de tineri au terminat facultatea ghidându-se după această prelegere, iar ei se bucură, la rândul lor, că am ascultat. Bătrânul ghid mi-a povestit că, nu departe de fluviul Ind, trăia odată un persan bătrân care se numea Ali Hafed. Mi-a povestit că Ali Hafed avea o fermă foarte mare, livezi, ogoare și grădini, bani care-i produceau dobândă și era un om bogat și mulțumit. Era mulțumit fiindcă era bogat și era bogat fiindcă era mulțumit. Într-o bună zi, acel fermier persan a primit vizita unui bătrân preot budist, unul